Canonul cel Mare

Alcatuire a Sfântului Părintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul.

Canonul cel Mare - Cantarea 1-a

Irmosul:

Ajutor si acoperitor S-a facut mie spre mantuire. Acesta este Dumnezeul meu si-L voi slavi pe El; Dumnezeul parintelui meu si-L voi inalta pe El, caci cu slava S-a preaslavit (de doua ori).

Stih: **Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma!** (se repeta dupa fiecare tropar)

De unde voi incepe a plange faptele vietii mele celei ticaloase? Ce incepere voi pune, Hristoase, acestei tanguiri de acum? Ci ca un milostiv, da-mi iertare gresealelor.

Vino, ticaloase suflete, impreuna cu trupul tau, de te marturiseste la Ziditorul tuturor. Si indeparteaza-te de acum de nebunia cea mai dinainte si adu lui Dumnezeu lacrimi de pocainta.

Ravnind neascultarii lui Adam celui intai-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbracat de Dumnezeu, si de imparatia cea pururea fiitoare si de desfatare, pentru pacatele mele.

Vai, ticaloase suflete! Pentru ce te-ai asemanat Evei celei dintai? Ca ai cazut rau si te-ai ranit amar; ca te-ai atins de pom si ai gustat cu indrazneala mancarea cea nechibzuita.

In locul Evei celei trupesti, facutu-s-a mie Eva intelegatoare gandul cel cu pofta trupeasca, aratandu-mi cele placute, si gustand pururea din bautura cea amara.

Dupa dreptate a fost lepadat Adam din Eden, nepazind singura Ta porunca, Mantuitorule. Dar eu, care am calcat totdeauna cuvintele Tale cele datatoare de viata, ce voi patimi?

Covarsind eu de bunavoie uciderea lui Cain, m-am facut cu stiinta ucigas al sufletului, umplandu-mi trupul de viermi, si razboindu-ma impotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Nu m-am asemanat, Iisuse, dreptatii lui Abel. Daruri bineprimite nu Ti-am adus Tie niciodata, nici fapte dumnezeiesti, nici jertfa curata, nici viata fara prihana.

Precum Cain asa si noi, ticalosule suflete, am adus fapte murdare Facatorului tuturor si jertfa vrednica de mustrare si viata ne-trebnica; pentru acestea ne-am si osandit impreuna.

Ziditorule, facandu-ma lut viu, ai pus intru mine trup si oase si suflare si viata; dar, o! Facatorul meu, Mantuitorul meu si Judeca-torul meu, primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc.

Marturisesc Tie, Mantuitorule, pacatele pe care le-am facut, si ranile sufletului si ale trupului meu, care talhareste le-au pus inlauntrul meu gandurile cele ucigatoare.

De am si gresit, Mantuitorule, dar stiu ca esti iubitor de oameni; bati cu mila si Te milostivesti fierbinte; pe cel ce plange il vezi, si alergi ca un parinte, chemand pe cel ratacit.

Pe mine cel lepadat inaintea usilor Tale, Mantuitorule, macar la batranete nu ma lasa in iad, desert, ci, mai inainte de sfarsit, ca un iubitor de oameni, da-mi iertare greselelor.

Eu sunt cel cazut intre talhari, in gandu-rile mele; cu totul sunt ranit acum de ele si plin de bube; dar Tu insuti venind de fata, Hristoase Mantuitorule, vindeca-ma.

Preotul, vazandu-ma mai inainte, a trecut de mine, si levitul, vazandu-ma gol in nenorocire, nu m-a bagat in seama; iar Tu, Iisuse, Cel ce ai rasarit din Maria, venind de fata, miluieste-ma.

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat pacatele tuturor, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi lacrimi de umilinta.

Vremea este a pocaintei, iar eu vin catre Tine, Facatorul meu; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un indurat, da-mi iertare de greselele.

Sa nu ma urasti, Mantuitorule, sa nu ma lepezi de la Fata Ta; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi iertare de greselele.

Greselele mele cele de voie si cele fara de voie, Mantuitorule, cele vadite si cele ascunse, cele stiute si cele nestiute, toate iertandu-le, ca un Dumnezeu, milostiveste-Te si ma mantuieste.

Din tinerete, Mantuitorule, poruncile Tale le-am lepadat, si mi-am trecut toata viata cu pofte, neingrijindu-ma si lenevindu-ma; pentru aceasta strig Tie, Mantuitorule: macar la sfarsit mantuieste-ma.

Bogatia sufletului cheltuind-o intru pacate, pustiu sunt de virtuti crestinesti si, flamanzind, strig: Parinte al indurarilor, apucand inainte, miluieste-ma.

Inaintea Ta cad, Iisuse;gresit-am Tie, milostiveste-Te spre mine; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un indurat, da-mi lacrimi de umilinta.

Sa nu intri cu mine la judecata, vadind faptele mele, cercetand cuvintele si indreptand pornirile; ci cu indurarile Tale, trecand cu vederea rautatile mele, mantuieste-ma, Atotputernice.

Stih: **Cuvioasa maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Tu-mi da har luminator, din osardia ta cea dumnezeiasca de sus, ca sa scap de intunericul patimilor; si sa laud din inima faptele vietii tale cele frumoase, Marie.

Plecandu-Te dumnezeiestilor legi ale lui Hristos, la Dansul ai venit, lasand pornirile desfatarilor cele neoprite, si toata virtutea, ca pe una singura, cu multa cucernicie ai savarsit-o.

Stih: **Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Cu rugaciunile tale, Andrei, scapa-ne de patimile cele fara de cinste si te rugam sa ne arati partasi acum imparatiei lui Hristos, pe noi cei ce te laudam pe tine, stralucite, cu credinta si cu dragoste.

Slava... a Treimii:

Treime, Fiinta preainalta, Careia ne inchinam intru o Unime, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o milostiva, da-mi lacrimi de umilinta.

Si acum... a Nascatoarei:

Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea si ajutatoarea celor ce te lauda pe tine, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o stapana curata, ma primeste pe mine cel ce ma pocaiesc.

Si iarasi irmosul: **Ajutor si acoperitor...**

Canonul cel Mare Cantarea a 2-a

Irmosul:

Ia aminte, Cerule, si voi grai; si voi lauda pe Hristos, Care a venit din Fecioara cu trup (de doua ori).

Stihul: **Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma!**

Ia aminte, cerule, si voi grai; pamantule, primeste in urechi glasul celei ce se poca-ieste lui Dumnezeu si-L lauda pe Dansul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mantuitorul meu, cu ochiul Tau cel bland, si primeste marturisirea mea cea calduroasa.

Mai mult decat toti oamenii, eu insumi am gresit Tie; ci Te milostiveste, Mantuito-rule, ca un Dumnezeu, spre faptura Ta.

Viforul rautatilor m-a cuprins, Milostive Doamne; ci, ca lui Petru, intinde-mi si mie mana Ta.

Lacrimile desfranatei, Indurate, si eu le vars inaintea Ta; milostiveste-Te spre mine, Mantuitorule, cu indurarea Ta.

Intunecatu-mi-am, frumusetea sufletului cu placerile poftelor, si cu totul toata mintea tarana mi-am facut.

Ruptu-mi-am acum vesmantul cel dintai, pe care mi l-ai tesut mie, Ziditorule, dintru inceput; si pentru aceasta zac acum gol.

Imbracatu-m-am acum in haina rupta, pe care mi-a tesut-o mie sarpele cu sfatuirea, si ma rusinez.

Cautat-am la frumusetea pomului, si mi s-a amagit mintea; si acum zac gol si ma rusinez.

Lucrat-au pe spatele meu toti mai-marii rautatilor, lungind asupra mea faradelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumusetea cea intai-zidita si podoaba mea; si acum zac gol si ma rusinez.

Cusutu-mi-a haine de piele pacatul, golindu-ma de haina cea dintai tesuta de Dumnezeu.

Imbracat sunt cu imbracaminte de rusine, ca si cu niste frunze de smochin, spre vadirea patimilor mele celor din bunavointa mea.

Imbracatu-m-am urat cu haina impestrita-ta si sangerata rusinos, prin curgerea vietii celei cu patimi si iubitoare de desfatari.

Patat-am haina trupului meu, si am intinat cu totul podoaba cea dupa chipul si dupa asemanarea Ta, Mantuitorule.

Cazut-am intru intristarea patimi lor, si in stricaciunea cea materialnica; si pentru aceasta acum vrajmasul ma necajeste.

Viata iubitoare de cele materiale si iubitoare de averi alegand eu in loc de saracie, Mantuitorule, m-am impresurat acum cu sarcina grea.

Impodobitu-mi-am chipul trupului cu imbracamintea de multe feluri a gandurilor rusinoase si sunt osandit.

Ingrijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afara, nebagand seama de cortul dinlauntru, cel dupa chipul lui Dumnezeu.

Facandu-mi uratenia chip patimi lor mele, prin pofte iubitoare de placeri, mi-am stricat frumusetea mintii.

Ingropat-am, Mantuitorule, cu patimile frumusetea chipului celui dintai; dar ca pe drahma, oarecand, cautandu-ma, asa ma afla.

Pacatuit-am ca si desfranata si strig Tie: Eu insumi am gresit! Primeste, Mantuitorule, ca mir si lacrimile mele.

Alunecat-am in desfranare ca David si m-am umplut de noroi; dar Tu, Mantuitorule, spala-ma si pe mine cu lacrimile mele.

Fii mie milostiv, strig Tie ca si vamesul; Mantuitorule, curateste-ma; ca nimeni din cei din Adam n-au gresit Tie, ca mine.

Nici lacrimi, nici pocainta nu am, nici umilinta; ci Tu insuti acestea, Mantuitorule, daruieste-mi-le, ca un Dumnezeu.

Usa Ta sa nu mi-o inchizi atunci, Doamne, Doamne! Ci sa o deschizi mie, celui ce ma pocaiesc catre Tine.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiesti ca toti sa se mantuiasca, Tu ma cheama si ma primeste ca un bun, pe mine cel ce ma pocaiesc.

Asculta suspinurile sufletului meu, si primeste picaturile ochilor mei, Doamne, si ma mantuieste.

A Nascatoarei:

Preacurata Fecioara, Nascatoare de Dumnezeu, ceea ce una esti prea laudata, roaga-te indelung, ca sa ne mantuim noi.

Alt canon

Irmosul:

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mana, si apa din piatra am izvorat de demult, in pustie, poporului Meu, cu singura dreapta si cu taria Mea .

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu; asculta, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce striga, si te departeaza de la pacatul cel dintai; si te teme, ca de un judecator si Dumnezeu.

Cui te-ai asemanat, mult-pacatosule suflete? Numai lui Cain celui dintai si lui Lameh aceluia? Ucigandu-ti cu pietre trupul prin fapte rele, si omorandu-ti mintea cu pornirile cele nebunesti.

Pe toti cei mai inainte de lege intrecandu-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemanat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai aratat sarac de viata dreptilor.

Tu insuti, suflete al meu, ai deschis zavoarele maniei Dumnezeului tau, si ti-ai inecat trupul, ca si tot pamantul, si faptele si viata; si ai ramas afara de corabia cea mantuitoare.

Barbat am ucis spre rana mie, si tanar spre vatamare, Lameh plangand a strigat; iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, intinandu-ti trupul si mintea patandu-ti.

O, cum am ravnit lui Lameh, celui mai inainte ucigas! Sufletul ca pe un barbat, mintea ca pe un tanar si trupul ca pe un frate mi-am ucis, ca si Cain ucigasul, cu pornirile cele poftitoare de placeri.

Turn ti-ai inchipuit sa zidesti, o, suflete, si intaritura sa faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale, si de n-ar fi surpat pana la pamant mestesugirile tale.

Plouat-a Domnul oarecand foc din cer, arzand faradelegea cea infierbantata a sodomenilor; iar tu ti-ai a prins focul gheenei intru care va sa arzi, o, suflete.

Ranitu-m-am, vatamatu-m-am, iata sageti-le vrajmasului au patruns sufletul meu si trupul. Iata, ranile si bubele si zdruncina-turile striga, si vatamaturile mele cele de voie alese.

Cunoasteti si vedeti ca Eu sunt Dumnezeul, Cel ce ispitesc inimile, infranez cugetele si vadesc faptele, ard pacatele, judec pe orfan, pe smerit si pe sarac.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Intins-ai mainile tale catre induratul Dumnezeu, Marie, afundata intru adancul rautatilor, si ti-a intins mana de ajutor cu milostivire, ca si lui Petru, cautand cu adevarat intoarcerea ta.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Cu toata osardia si cu dragoste ai alergat catre Hristos, urand calea cea dintai a pacatului; si in pustiile cele neumblate hranindu-te, si poruncile Lui cele dumnezeiesti curat savarsind.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi!**

Sa vedem, sa vedem, o suflete, iubirea de oameni a lui Dumnezeu si a Stapanului; pentru aceasta, mai inainte de sfarsit sa cadem inaintea Lui cu lacrimi, strigand: cu rugaciunile lui Andrei, Mantuitorule, milu-ieste-ne pe noi.

Slava... a Treimii:

Treime fara inceput, nezidita, nedespartita Unime, primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc, si ma mantuieste pe mine, cel ce am gresit; a Ta zidire sunt, nu ma trece cu vederea; ci ma iarta si ma izbaveste de osanda focului.

Si acum... a Nascatoarei:

Preacurata Stapana Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea celor ce alearga la tine, si limanul celor inviforati, pe Milostivul si Facatorul si Fiul tau, fa-L indurat, si mie cu rugaciunile tale.

***Si iarasi irmosul:* Vedeti, vedeti...**

Canonul cel Mare Cantarea a 3-a

Irmosul:

Pe piatra cea neclintita a poruncilor Tale, Hristoase, intareste inima mea (de doua ori).

Foc de la Domnul plouand, oarecand, a ars Domnul de demult pamantul sodomenilor.

In munte scapa, suflete, ca Lot acela si apuca si te izbaveste in Sigor.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca vapaie!

Marturisescu-ma Tie, Mantuitorule: paca-tuit-am, pacatuit-am Tie fara masura; dar lasa-mi, iarta-mi, ca un Indurat.

Pacatuit-am Tie, eu singur pacatuit-am mai mult decat toti; Hristoase Mantuitorule, nu ma trece cu vederea.

Tu esti Pastorul cel Bun; cauta-ma pe mine mielul si, ratacit fiind, nu ma trece cu vederea.

Tu esti dulcele Iisus, Tu esti Ziditorul meu; intru Tine, Mantuitorule, ma voi indrepta.

A Treimii:

***Stih*: Preasfanta Treime, Dumnezeul nostru, miluieste-ne pe noi.**

O, Treime, Unime Dumnezeule, mantu-ieste-ne pe noi de inselaciune si de ispite si de primejdii!

A Nascatoarei:

***Stih*: Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu miluieste-ne pe noi.**

Bucura-te, pantece primitor de Dumne-zeu! Bucura-te, scaunul Domnului! Bucura-te, Maica vietii noastre.

Alt Canon

Irmosul:

Intareste, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintita; ca Insuti esti sfant si Domn *(de doua ori).*

Izvor de viata Te-am castigat pe Tine, surpatorul mortii, si strig Tie din inima mea mai inainte de sfarsit: Gresit-am! Milosti-veste-Te si ma mantuieste.

Pacatosilor din vremea lui Noe am urmat, Mantuitorule, mostenind osandirea acelora, intru cufundarea potopului.

Gresit-am, Doamne, gresit-am Tie! Milostiveste-Te spre mine. Ca nu este cineva intre oameni, din cei ce au gresit, pe care sa nu-l fi intrecut eu cu gresealele.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tata, urmand, suflete, n-ai acoperit rusinea aproapelui, cu fata inapoi intorcandu-te.

Binecuvantarea lui Sem nu ai mostenit, ticalosule suflete, si mostenire desfatata n-ai luat, ca Iafet in pamantul iertarii.

Din pamantul Haran, adica din pacat, iesi, suflete al meu, si vino la pamantul care izvoraste de-a pururea nestricaciune vie, pe care Avraam a mostenit-o.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care si-a lasat oarecand pamatul parintilor si s-a facut strain. Urmeaza si tu alegerii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospatand patriarhul pe ingeri, a luat la batranete vanatul fagaduintei.

Intelegand pe Isaac, ticalosule suflete al meu, ca a fost jertfit tainic jertfa noua, ca ardere de tot Domnului, urmeaza vointei lui.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, ca a fost izgonit ca un fecior din slujnica; trezeste-te, vezi, ca nu cumva pacatuind, sa suferi ceva asemenea.

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemanat, suflete, facandu-te rob de buna-voia ta, si nascand semetia, ca pe un nou Ismael.

Scara lui Iacov o stii, suflete al meu, care s-a aratat de la pamant spre cele ceresti; pentru ce n-ai avut treapta tare, credinta cea dreapta?

Preotului lui Dumnezeu, si imparatului celui instrainat intre oameni de viata lumii, urmeaza, adica asemanarii lui Hristos.

Sa nu te faci stalp de sare, suflete, intorcandu-te inapoi; sa te infricoseze pilda Sodomei; sus in Sigor mantuieste-te!

De arderea pacatului fugi, suflete al meu, ca si Lot. Fugi de Sodoma si de Gomora; fugi de flacara a toata pofta cea nebuneasca.

Miluieste-ma, Doamne, miluieste-ma strig Tie, cand vei veni cu ingerii Tai, sa rasplatesti tuturor dupa vrednicia faptelor.

Rugaciunea celor ce Te lauda pe Tine, Stapane, nu o lepada; ci Te milostiveste, Iubitorule de oameni, si daruieste iertare celor ce se roaga Tie cu credinta.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Cuprins sunt de tulburarea valurilor si de furtuna pacatelor. Dar tu, maica, mantuieste-ma acum si ma scoate la limanul dumnezeiestii pocainte.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Rugaciune cu osardie aducand si acum, cuvioasa, catre prea milostiva Nascatoare de Dumnezeu, cu rugaciunile tale deschide-mi dumnezeiestile intrari.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Cu rugaciunile tale daruieste-mi si mie iertare datoriilor, o Andreie, arhiereule al Cretei; ca tu esti invatator preales al pocaintei.

Slava... a Treimii:

Treime neamestecata, nezidita, Fire fara inceput, Care esti laudata in Treimea Fetelor, mantuieste-ne pe noi, care ne inchinam stapanirii Tale cu credinta.

Si acum... a Nascatoarei:

Pe Fiul cel fara de ani din Tatal, sub ani L-ai nascut, nestiind de barbat, Nascatoare de Dumnezeu. Minune straina! Ca alaptand, ai ramas fecioara.

Si iar irmosul: **Intareste, Doamne...**

Apoi Sedealna - alcatuire a lui Iosif, glasul al 8-lea:

Podobie: Inviat-ai din morti...

Luminatori de Dumnezeu luminati, cei ce insiva ati fost vazatori ai Mantuitorului, luminati-ne pe noi cei ce suntem in intunericul vietii, ca sa umblam acum, ca in zi, cu bunacuviinta, intru lumina postului, alungand patimile cele de noapte, si sa vedem si noi luminatele Patimi ale lui Hristos, bucurandu-ne.

Slava... alta Sedealna, glasul al 8-lea:

***Podobie*: Porunca cea cu taina...**

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu alesi, aduceti acum rugaciune lui Hristos, ca sa trecem toti curgerea postului, savarsind rugaciuni cu umilinta, si savarsind virtuti cu osardie; ca in acest chip sa ajungem sa vedem Invierea cea slavita a lui Hristos Dumnezeu, slava si lauda aducand.

Si acum... a Nascatoarei:

Acelasi glas si podobie:

Nascatoare de Dumnezeu, roaga-te impre-una cu Apostolii, Fiului si Cuvantului lui Dumnezeu, Cel necuprins, Care S-a nascut in chip de negrait din tine mai presus de gand, sa daruiasca lumii pace curata si sa ne dea noua iertare pacatelor mai inainte de sfarsit, si sa invredniceasca pe robii tai imparatiei ceresti, pentru bunatatea Sa cea prea multa.

Apoi se citeste Viata Preacuvioasei Maria Egipteanca, de la jumatate.

Dupa aceasta, Tricantarea de Joi, fara metanii.

Canonul cel Mare Cantarea a 4-a

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul Tau si m-am temut, inteles-am lucrurile Tale si am slavit puterea Ta, Stapane.

Apostolii lui Hristos cei luminati, care au vietuit cu infranare, usureaza noua vremea postului, cu dumnezeiestile lor mijlociri.

Organul cel cu douasprezece coarde, ceata cea dumnezeiasca a ucenicilor, a cantat cantarea de mantuire, tulburand cantarile cele viclene.

Cu ploile duhului ati adapat toata lumea, alungand, preafericitilor, seceta multimii zeilor.

A Nascatoarei:

Mantuieste-ma pe mine, cel care ma smeresc, care am vietuit cu semetie, tu care ai nascut pe Cel ce a inaltat firea cea smerita, Preacurata.

Alta Tricantare:

***Irmos*: Auzit-am Doamne...**

Preacinstita ceata a Apostolilor, indeamna-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca sa ne miluiasca pe noi, care te laudam pe tine.

Fiind ca niste lucratori ai lui Hristos, Apostoli, si lucrand cu dumnezeiescul Cuvant, toata lumea, I-ati adus totdeauna roade.

Vie v-ati facut lui Hristos, Celui cu adevarat iubit; ca ati izvorat in lume vinul Duhului, Apostoli.

A Treimii:

***Stih*: Preasfanta Treime, Dumnezeul nostru, slava Tie.**

Sfanta Treime asemanatoare, Care esti mai presus stapanitoare, cea preaputernica, Parinte, Cuvantule si Duhule Sfinte, Dumne-zeule, lumina si viata, pazeste turma Ta.

A Nascatoarei:

***Stih*: Preasfanta Nascatoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.**

Bucura-te, scaun in chipul focului. Bucura-te, sfesnic purtator de faclie. Bucura-te, muntele sfintirii, chivotul vietii, cortul Sfintei Sfintelor.

Alt canon

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, si s-a temut: ca aveai sa Te nasti din Fecioara, si oamenilor sa Te arati, si a grait: Auzit-am auzul Tau si m-am temut; slava puterii Tale, Doamne (de doua ori).

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o parasi, Drepte Judecatorule; ca de am si pacatuit eu insumi ca un om, si mai mult decat tot omul, Iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta pacatele.

Se apropie, suflete, sfarsitul, se apropie si nu te ingrijesti, nu te pregatesti; vremea se scurteaza, scoala-te; aproape langa usi este Judecatorul: ca un vis, ca o floare trece vremea vietii. Pentru ce in desert ne tulburam?

Desteapta-te, o, sufletul meu! Ia seama faptelor tale pe care le-ai facut, si adu-le la vedere; varsa picaturi de lacrimi; spune cu indrazneala faptele tale si cugetele tale lui Hristos, si te indrepteaza.

N-a fost in viata pacat, nici fapta, nici rautate, pe care sa nu le fi savarsit eu, Mantuitorule, cu mintea si cu cuvantul, cu vointa si cu gandul si cu stiinta, si cu fapta pacatuind, ca altul nimeni nici odinioara.

Din aceasta m-am judecat, din aceasta m-am osandit, eu, ticalosul, adica din cugetul meu, decat care nimic nu este in lume mai puternic; Judecatorule, Mantuitorul meu si cunoscatorule, cruta-ma, izbaveste-ma si ma mantuieste pe mine robul Tau.

Scara pe care a vazut-o de demult marele intre patriarhi, suflete al meu, este aratarea suirii celei de lucrare si a inaltarii gandului; deci, de voiesti sa vietuiesti cu lucrarea si cu cunostinta si cu inaltarea gandului, innoieste-te.

Arsita zilei a rabdat patriarhul pentru lipsa si frigul noptii a suferit, in toate zilele facand castig; pastorind, trudindu-se si slujind, ca sa-si ia amandoua femeile.

Prin doua femei intelege, fapta si cuno-stinta intru inalta gandire: prin Lia fapta, ca ceea ce a fost cu multi copii. Iar prin Rahela, gandirea, ca cea mult-ostenitoare. Ca fara de osteneli nici fapta, nici gandirea nu se vor savarsi, suflete.

Privegheaza, o, suflete al meu, si te fa deosebit, ca cel mare intre patriarhi; ca sa dobandesti fapta cu gandirea cea inalta; ca sa te faci minte vazatoare de Dumnezeu, sa ajungi in norul cel neapus cu gandirea, si sa te faci negutator de lucruri mari.

Pe cei doisprezece patriarhi nascandu-i cel mare intre patriarhi, ti-a facut tie tainic, suflete al meu, scara spre suirea cea de fapta, pe fiii sai, ca pe niste temeiuri si trepte, ca niste suisuri preaintelepteste asezandu-i.

Lui Esau cel urat asemanandu-te, suflete, ai dat amagitorului tau intaia nastere, a frumusetii celei dintai; si de la binecuvan-tarea parinteasca ai cazut, si indoit te-ai amagit, ticalosule, cu fapta si cu gandirea; pentru aceasta acum pocaieste-te.

Edom s-a chemat Esau, pentru marea inversunare a amestecarii cu femei. Caci cu neinfranarea pururea aprinzandu-se si cu placerile intinandu-se, Edom s-a numit, care inseamna: infierbantarea sufletului celui iubitor de pacate.

De Iov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, ca s-a indreptatit, n-ai ravnit barbati-ei aceluia, n-ai avut taria gandului lui, intru toate care ai cunoscut, in cele ce ai stiut si in cele ce te-ai ispitit; ci te-ai aratat nerabdator.

Cel ce era mai inainte pe scaun, acum se vede gol in gunoi, cu rani; cel cu multi fii si marit, de naprasna fara de fii si de casa lipsit; ca socotea gunoiul palat si ranile margaritar.

Dupa vrednicia imparateasca fiind imbracat cu diadema si cu porfira, omul cel cu multa avere, si dreptul cel indestulat de bogatie si de animale, degrab saracind de avere si de stare si de imparatie s-a lipsit.

De a fost acela drept si fara prihana mai mult decat toti, si n-a scapat de cursele si viclesugurile inselatorului, dar tu, fiind iubitor de pacate, ticaloase suflete, ce vei face de se va intampla sa vina asupra ta ceva din cele negandite?

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am intinat, peste tot m-am ranit; dar ca un doctor, Hristoase, amandoua prin pocainta mi le tamaduieste. Spala-le, curateste-le, Mantuitorul meu, arata-le mai curate decat zapada.

Trupul Tau si sangele pentru toti Ti-ai pus, Cuvinte, rastignindu-Te; trupul, adica ca sa ma innoiesti, iar sangele ca sa ma speli. Duhul ti-ai dat ca sa ma aduci, Hristoase, Parintelui Tau.

Savarsit-ai mantuirea in mijlocul pamantului, Facatorule, ca sa ne mantuim; de bunavoie pe cruce ai fost rastignit si Edenul cel ce se incuiase s-a deschis; cele de sus si cele de jos, faptura si toate neamurile mantuindu-se, se inchina Tie.

Fie-mi mie scaldatoare sangele cel din coasta Ta, totodata si bautura si apa iertarii ce a izvorat, ca sa ma curatesc cu amandoua, ungandu-ma si band, si ca o ungere si bautura, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viata.

Gol sunt, spre a intra in camara mirelui, gol sunt si spre a merge la nunta si la cina; candela mi s-a stins, fiind fara de untdelemn, camara mi s-a inchis dormind eu. Cina s-a mancat; iar eu fiind legat de maini si de picioare, am fost lepadat afara.

Biserica a castigat pahar coasta Ta cea purtatoare de viata, din care a izvorat noua indoit izvorul iertarii si al cunostintei; spre inchipuirea celei vechi si a celei noi, a amanduror legilor, Mantuitorul nostru.

Timpul vietii mele este scurt, si plin de dureri si de viclesug, dar intru pocainta primeste-ma si intru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac castig si mancare celui strain; Mantuitorule, Tu Insuti ma miluieste.

Falnic sunt acum si semet, cu inima in desert si in zadar. Sa nu ma osandesti impreuna cu fariseul; ci mai ales da-mi smerenia vamesului, Unule Indurate, drepte Judecatorule, si cu acesta impreuna ma numara.

Stiu, Indurate, ca am gresit, de am ocarat vasul trupului meu; ci intru pocainta ma primeste, si intru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac castig, nici mancare celui strain. Ci Tu Insuti, Mantuitorule, ma miluieste.

Insumi idol m-am facut, vatamandu-mi cu poftele sufletul meu. Ci intru pocainta ma primeste, si intru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac castig, nici mancare celui strain. Ci Tu Insuti, Mantuitorule, ma miluieste.

N-am auzit glasul Tau, n-am ascultat Scriptura Ta, Datatorule de lege. Ci intru pocainta ma primeste, si intru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac castig, nici mancare celui strain. Ci Tu Insuti, Mantuitorule, ma miluieste.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Petrecand viata fara de trup, cuvioasa, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevarat, ca sa folosesti celor ce te cinstesc cu credinta. Pentru aceasta ne rugam tie, izbaveste-ne pe noi cu rugaciunile tale de toate incercarile.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Intru adanc de necuviinte mari pogoran-du-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gand mai bun in chip lamurit la virtutea cea desavarsita prin fapta, minunand, Cuvioasa Maica Marie, firea ingereasca.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Andrei, lauda parintilor, nu uita rugand cu rugaciunile tale, de fata fiind tu, pe Treimea cea inalt dumnezeiasca, ca sa ne izbavim de osanda, cei ce te chemam pe tine, dumnezeiescul ocrotitor si podoaba Cretei.

Slava... a Treimii:

Nedespartita in fiinta, neamestecata in Fete, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una in Treime, ca pe Ceea ce esti intocmai cu imparatia si intocmai cu tronul; si strig Tie cantarea cea mare, ce se canta intreit intru cele de sus.

Si acum... a Nascatoarei:

Si ai nascut si esti fecioara, si ai ramas intru amandoua cu firea, Fecioara. Cel ce S-a nascut innoieste legile firii, si pantecele a nascut nesimtind dureri. Unde Dumnezeu voieste, se biruieste randuiala firii; ca face cate voieste.

***Si iarasi irmosul:* Auzit-a proorocul de venirea Ta...**

Canonul cel Mare Cantarea a 5-a

Irmosul:

Dis-de-dimineata, Iubitorule de oameni, ma rog lumineaza-ma si ma indrepteaza la poruncile Tale, si ma invata, Mantuitorule, sa fac voia Ta (de doua ori).

In noapte viata mea mi-am petrecut pururea; ca intuneric s-a facut mie si negura adanca noaptea pacatului; ci ca pe un fiu al zilei arata-ma pe mine, Mantuitorule.

Lui Ruben asemanandu-ma eu, ticalosul, facut-am sfat necuvios si calcator de lege asupra lui Dumnezeu celui inalt, intinandu-mi patul meu, precum acela pe al tatalui sau.

Canonul Cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul

Marturisescu-ma Tie Hristoase Imparate; pacatuit-am, pacatuit-am ca mai inainte fratii lui Iosif, vanzand rodul curatiei si al intelepciunii.

De cei de un sange a fost dat, a fost van-dut in robie dulcele suflet, cel drept, spre inchipuire a Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vandut rautatilor tale.

Lui Iosif cel drept si mintii lui celei curate, urmeaza, ticalosule si neiscusitule suflete, si nu te desfrana cu pornirile cele nebunesti, facand faradelege pururea.

De s-a si salasluit in groapa oarecand Iosif, Stapane Doamne, dar spre inchipuirea ingroparii si a scuiparii Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ti voi aduce Tie intru acest chip vreodata?

Auzit-ai de cosul lui Moise, suflete, cel purtat de apele si de valurile raului, ca a fost pazit de demult ca intr-o camara, scapand de fapta cea amara a voii lui Faraon.

De ai auzit, ticalosule suflete, de moasele ce ucideau oarecand partea barbateasca, cea nevarstnica, suge acum intelepciunea ca marele Moise.

Nu ti-ai omorat mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticalosule suflete; si cum te vei salaslui, spune-mi, in pustietatea patimilor prin pocainta?

In pustietati a locuit marele Moise. Vino dar, suf1ete, de urmeaza vietii lui, ca sa te invrednicesti a vedea si aratarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toiagul lui Moise te inchipuieste, suflete, care a lovit marea si a inchegat adancul, cu insemnarea dumnezeiestii Cruci; prin care vei putea si tu sa savarsesti lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fara prihana, fara viclesug; iar Ofni si Fineas, ca si tine, suflete, au adus lui Dumnezeu viata straina si intinata.

Greu la minte m-am facut, Stapane, ca si Faraon cel cumplit; Ianis si Iamvri la suflet si la trup, cufundat cu gandul! Ci ajuta-mi mie, Mantuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gandul, eu ticalosul. Spala-ma, Stapane, in baia lacrimilor mele, ma rog Tie, alba ca zapada facand haina trupului meu.

De voi cerceta faptele mele, Mantuitorule, ma vad pe mine insumi intrecand pe tot omul cu pacatele; ca intru cunostinta gandind am gresit, iar nu intru necunostinta.

Cruta, cruta, Doamne, zidirea Ta. Pacatuit-am, iarta-ma, Cel ce esti insuti din fire curat, caci afara de Tine nimeni altul nu este fara pata.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; aratat-ai minuni vindecand pe cei leprosi si intarind pe cei slabanogi; ai oprit curgerea de sange, Mantuitorule, celei ce s-a atins de poalele Tale.

Celei ce avea curgere de sange urmeaza, ticalosule suflete, nazuieste, tine-te de poalele lui Hristos, ca sa te izbavesti de batai si sa auzi de la Dansul: credinta ta te-a mantuit!

Celei garbovite urmeaza, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca sa te indreptezi, sa umbli drept in caile Domnului.

Desi esti fantana adanca, Stapane, izvoraste-mi ape din preacuratele Tale vine. Ca band, ca si Samarineanca, sa nu mai insetez. Ca izvoare de viata izvorasti.

Siloam sa-mi fie mie lacrimile mele, Stapane Doamne, ca sa-mi spal si eu luminile sufletului si sa Te vad cu gandul pe Tine, Lumina cea mai inainte de veci.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Cu neasemanata dragoste, preafericita, dorind sa te inchini lemnului Crucii, te-ai invrednicit de dorire; invredniceste-ma dar si pe mine, sa dobandesc slava cea de sus.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Repejunea Iordanului trecand-o, ai aflat odihna, fugind de placerea trupeasca cea cu durere; din care si pe noi, cuvioasa, scoate-ne cu rugaciunile tale.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Ca pe un pastor preaales, intelepte Andrei, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multa si cu frica te rog, ca sa dobandesc mantuire si viata vesnica, prin rugaciunile tale.

Slava... a Treimii:

Pe Tine, Treime, Te cantam, pe unul Dumnezeu; Sfant, Sfant, Sfant esti, Parinte si Fiule si Duhule, Fiinta singura prin Sine, Unime careia pururea ne inchinam.

Si acum... a Nascatoarei:

Din tine S-a imbracat intru a mea framantatura Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maica Fecioara, ceea ce esti nestricata si nu stii de barbat, si a unit Lui firea omeneasca.

***Si iarasi irmosul:* Dis-de-dimineata...**

Canonul cel Mare Cantarea a 6-a

Irmosul:

Strigat-am cu toata inima mea catre induratul Dumnezeu si m-a auzit din iadul cel mai de jos; si a scos din stricaciune viata mea (de doua ori).

Lacrimi din ochii mei, Mantuitorule, si suspinuri din adanc curat aduc Tie, strigand inima mea: Dumnezeule, pacatuit-am Tie, milostiveste-Te spre mine.

Instrainatu-te-ai, suflete, de Domnul tau, ca Datan si ca Aviron; dar din toata inima striga: Iarta-ma! Ca sa nu te impresoare pe tine prapastia pamantului.

Ca o junice salbaticita, asemanatu-te-ai, suflete, lui Efrem; ca o caprioara, pazeste-ti viata de curse, inaltandu-ti mintea cu aripi, cu fapta si cu gandirea.

Mana lui Moise ne va face sa credem, suflete, cum ca Dumnezeu poate sa albeasca si sa curete viata cea leproasa; nu te deznadajdui dar, macar ca esti lepros.

Valurile pacatelor mele, Mantuitorule, ca in Marea Rosie intorcandu-se, m-au acoperit degrab, ca oarecand pe egipteni si pe conducatorii lor.

Voie sloboda fara recunostinta ai avut, suflete, ca si Israel mai inainte; ca mai mult decat dumnezeiasca mana, ai ales neintelepteste lacomia patimilor cea iubitoare de placeri.

Carnurile cele de porc si caldarile si bucatele cele egiptenesti, mai vartos decat cele ceresti ai voit, suflete al meu; ca si de demult nemultumitorul popor in pustie.

Fantanile hananeiestilor ganduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decat vana pietrei, din care izvorul intelepciunii varsa izvorul teologiei.

Cand a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu inchipuire mai inainte a insemnat coasta Ta cea de viata facatoare; din care toti bautura de viata scoatem, Mantuitorule.

Cerceteaza, suflete, si iscodeste ca Isus, fiul lui Navi, ce fel este pamantul fagaduintei si locuieste in el cu buna legiuire.

Ridica-te si impotriveste-te patimilor trupesti, ca Isus asupra lui Amalec; biruind pururea gandurile cele inselatoare, ca si pe gavaoniteni.

Treci peste firea cea curgatoare a vremii, ca mai inainte chivotul, si te fa mostenitor pamantului aceluia al fagaduintei, suflete, Dumnezeu porunceste.

Precum ai scapat pe Petru, cel ce a strigat: scapa-ma, asa apucand inainte, Mantuitorule, scapa-ma si pe mine de fiara, intinzandu-Ti mana Ta, si ma scoate din adancul pacatului.

Pe Tine Te stiu liman linistit, Stapane, Stapane Hristoase! Ci apucand inainte, izbaveste-ma din adancurile pacatului cele neumblate, si din deznadajduire.

Eu sunt, Mantuitorule, drahma cea imparateasca, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzand faclie pe Mergatorul inaintea Ta, Cuvinte, cauta si afla chipul Tau.

Stih: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.I

Ca sa stingi vapaia patimilor, ai izvorat pururea paraie de lacrimi, Marie, arzandu-ti sufletul. Al caror har da-mi-l si mie, robului tau.

Stih: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepatimire cereasca ai dobandit, prin vietuirea cea preainalta de pe pamant maica; pentru aceasta roaga-te, sa mantuiasca din patimi, cu rugaciunile tale, pe cei ce te lauda pe tine.

Stih: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cunoscandu-te pastor si arhiereu al Cretei, si rugator pentru lume pe tine, Andrei, alerg si strig tie: Scoate-ma, parinte, din adancul pacatului.

Slava... a Treimii:

Treime sunt neamestecata, nedespartita; despartita dupa Fete, si Unime sunt din Fire unita: Tatal si Fiul si dumnezeiescul Duh.

Si acum... a Nascatoarei:

Pantecele tau ne-a nascut noua pe Dumnezeu, cu chipul ca si noi; deci ca pe un ziditor al tuturor, roaga-L, Nascatoare de Dumnezeu, ca prin rugaciunile tale sa ne indreptatim.

Si iarasi irmosul: **Strigat-am cu toata inima mea...**

Condac - glasul al 6-lea

Suflete al meu, suflete al meu, scoala! Pentru ce dormi? Sfarsitul se apropie si vei sa te tulburi. Desteapta-te dar, ca sa se milostiveasca spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, si toate le plineste.

Icos

Camara cea de vindecare a lui Hristos vazand-o deschisa, privind si sanatatea care izvoraste din aceasta lui Adam, a patimit si s-a ranit diavolul, si ca in primejdie s-a tanguit si a strigat catre prietenii sai: Ce voi face Fiului Mariei? ma ucide Vitleemiteanul, Cel ce este pretutindeni si pe toate le plineste.

Sinaxar

In joia din saptamana a V-a a Postului Mare

(Sinaxarul din Minei, apoi acesta.)

In aceeasi zi, in Joia din saptamana a cincea a Postului Mare, dupa o veche predanie, cantam slujba marelui canon de umilinta.

Acest canon, cel mai mare intr-adevar dintre toate canoanele, l-a compus si l-a scris foarte frumos si cu mult mestesug cel intre sfinti parintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, numit si Ierusalimiteanul.

Acesta era de loc din Damasc. La varsta de patrusprezece ani, dupa ce a fost dat la scoala si a invatat toate stiintele care-i dadeau o educatie desavarsita, s-a dus la Ierusalim si a imbratisat viata monahala.

Traind cu cuviosie si bine placut lui Dumnezeu, intr-o viata linistita si netulburata, a lasat Bisericii lui Dumnezeu si alte scrieri folositoare vietii, cantari si canoane, dar a fost mai cu deosebire iscusit in cuvantari de lauda in cinstea sfintilor, a Maicii Domnului si a Domnului nostru Iisus Hristos.

Impreuna cu alte multe canoane, a alcatuit si acest Mare Canon plin de foarte mare umilinta. Culegand si strangand la un loc toata istoria Vechiului si Noului Testament, a alcatuit cantarea aceasta de la Adam pana la inaltarea lui Hristos si predica Apostolilor. Prin canonul acesta indeamna tot sufletul sa ravneasca si sa urmeze, dupa putere, toate faptele bune ale istoriei Vechiului si Noului Testament, sa fuga de toate faptele rele si sa alerge totdeauna la Dumnezeu, prin pocainta, prin lacrimi si marturisire si prin alte fapte bine placute lui Dumnezeu.

Atat este de curgator si de armonios acest Mare Canon, incat poate sa moaie si cea mai invartosata inima si sa o destepte spre savarsirea binelui, chiar numai daca-l canta cineva cu inima zdrobita si cu potrivita luare-aminte.

Andrei Criteanul a alcatuit acest canon pe timpul cand si marele Sofronie, patriarhul Ierusalimului, a scris viata Mariei Egipteanca. In adevar, si aceasta viata ne pune inainte o mare pilda de umilinta si da multa gandire celor ce gresesc si pacatuiesc, numai daca ar voi sa se departeze de rele.

Si s-a randuit sa se cante si sa se citeasca Marele Canon si viata Cuvioasei Maria Egipteanca in ziua aceasta pentru urmatoarea pricina: Pentru ca Sfantul Post de patruzeci de zile se apropie de sfarsit si pentru ca nu cumva oamenii, lenevindu-se, sa se ingrijeasca mai putin de nevointele cele duhovnicesti si sa se deprteze cu totul de a trai in cumpatare, marele Andrei, ca un adevarat invatator, prin cantarile Marelui Canon, in care istoriseste virtutile marilor barbati, precum si intoarcerea la credinta a celor rai, pregateste pe cei care se nevoiesc cu postul sa se poarte cu mai mult curaj si sa se indrepte cu barbatie spre nevointele postului ce-l mai au in fata. Iar Sfantul Sofronie, prin minunata povestire despre viata Mariei Egipteanca, indupleca pe oameni sa ajunga din nou cumpatati, ii ridica spre Dumnezeu, ii sfatuieste sa nu mai cada si sa nu se deznadajduiasca, chiar daca au cazut inainte in unele pacate. Si intr-adevar, povestirea vietii Mariei Egipteanca infatiseaza cat

este de mare iubirea de oameni si dragostea lui Dumnezeu fata de cei ce doresc sa se intoarcam de la pacatele lor cele de mai inainte.

Canonul lui Andrei Criteanul se numeste Canonul cel Mare poate si din pricina ideilor si gandurilor inalte ce le cuprinde, caci intr-adevar alcatuitorul lui este iscusit si l-a compus intr-un chip nespus de frumos, dar si pentru ca acest canon, spre deosebire de celelalte, care au cate treizeci de tropare si chiar mai putine, are doua sute cincizeci de tropare si fiecare din tropare pricinuieste nespusa placere. Prin urmare cu foarte buna socoteala si potrivit a fost asezat in marele post de patruzeci de zile acest Mare Canon, care are multa umilinta.

Parintele nostru Andrei a fost cel dintai care a adus la Constantinopol acest prea frumos si mare canon, odata cu Viata Cuvioasei Maria, cand a fost trimis de Teodor, patriarhul Ierusalimului, sa fie de ajutor la al saselea sobor ecumenic. Cu acest prilej a luptat in chipul cel mai stralucit impotriva monotelitilor si, cu toate ca era simplu monah, a fost randuit in clerul Bisericii din Contstantinopol. Apoi a fost facut diacon si a fost insarcinat cu purtarea de grija a orfanilor. Dupa putina vreme a ajuns arhiepiscopul Cretei. Mai pe urma, ajungand aproape de locul numit Ieriso din Mitilina, a calatorit spre Domnul, tocmindu-si bine scaunul sau.

Pentru rugaciunile Sfantului Andrei, Dumnezeule, miluieste-ne si ne mantuieste! Amin.

Fericirile - glasul al 6-lea.

***Stih:* Intru imparatia Ta, cand vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne.**

Pe talharul l-ai facut, Hristoase, locuitor raiului; pe cel ce a strigat pe Cruce catre Tine: pomeneste-ma! Invredniceste-ma si pe mine, nevrednicul, de pocainta acestuia.

***Stih*: Fericiti cei saraci cu duhul, ca a acelora este imparatia cerurilor.**

Auzit-ai, suflete al meu, de Manoe, ca a ajuns la aratare dumnezeiasca, si a luat atuncea rodul fagaduintei din cea stearpa; sa urmam dreptei credinte a acestuia.

***Stih*: Fericiti cei ce plang, ca aceia se vor mangaia.**

Ravnind lenevirii lui Samson, suflete, ti-ai tuns taria lucrurilor tale, dandu-ti celor de alt neam viata intreaga si fericita, pentru iubirea placerii.

***Stih*: Fericiti cei blanzi, ca aceia vor mosteni pamantul.**

Cel ce a biruit mai inainte cu falca magarului pe cei de alt neam, acum se afla pradat de desfrau; ci fugi, suflete al meu, de asemanare, de fapta si de slabirea lui.

***Stih*: Fericiti cei ce flamanzesc si inseteaza de dreptate, ca aceia se vor satura.**

Barac si Ieftae, capetenii de oaste, s-au ales judecatorii lui Israel, cu care impreuna si Debora cea cu minte barbateasca. Deci imbarbatandu- te, suflete, cu vitejiile acelora, intareste-te.

***Stih*: Fericiti cei milostivi, ca aceia se vor milui.**

Pe Iaila cea viteaza ai cunoscut-o, suflete al meu, care a tras in teapa pe Sisera mai inainte, si a facut mantuire; auzi stalpul, prin care tie Crucea se insemneaza.

***Stih*: Fericiti cei curati cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu.**

Jertfeste, suflete, jertfa de lauda, adu fapta buna ca pe o fiica mai curata decat a lui Ieftae; si junghie ca pe o jertfa, Domnului tau patimile cele trupesti.

***Stih*: Fericiti facatorii de pace, ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.**

Intelege, suflete al meu, ce este lana lui Ghedeon; primeste roua din cer si te pleaca, precum cainele, de bea apa care curge din lege prin stoarcerea Scripturii.

***Stih*: Fericiti cei prigoniti pentru dreptate, ca a acelora este imparatia cerurilor.**

Osanda lui Eli preotul ai luat-o, suflete al meu, pentru lipsa mintii, suferind a lucra intru tine patimile, ca si acela pe feciorii cei fara de lege.

***Stih*: Fericiti veti fi cand va vor ocari pe voi si va vor prigoni si vor zice tot cuvantul rau impotriva voastra, mintind pentru Mine.**

Intre Judecatori, levitul cu socoteala si-a impartit femeia la cele douasprezece neamuri, suflete al meu, ca sa vadeasca intinaciunea cea fara de lege a neamului lui Veniamin.

***Stih*: Bucurati-va si va veseliti, ca plata voastra multa este in ceruri.**

Iubitoarea de intelepciune Ana, rugandu-se, numai buzele si-a miscat spre lauda, iar glasul ei nu se auzea; si de aceea, desi era stearpa, a nascut fiu vrednic de rugaciunea ei.

***Stih*: Pomeneste-ne pe noi, Doamne, cand vei veni intru imparatia Ta.**

Innumaratu-s-a intre judecatori feciorul Anei, marele Samuel, pe care Armatem l-a crescut in casa Domnului. Aceluia ravneste, suflete al meu, si judeca lucrurile tale mai inainte decat pe ale altora.

***Stih*: Pomeneste-ne pe noi, Stapane, cand vei veni intru imparatia Ta.**

Ales fiind David rege, ca un rege s-a uns din corn cu dumnezeiescul mir. Deci si tu, suflete al meu, de poftesti imparatia cea de sus, in loc de mir, unge-te cu lacrimi.

***Stih*: Pomeneste-ne pe noi, Sfinte, cand vei veni intru imparatia Ta.**

Miluieste zidirea Ta, Milostive; milosti-veste-Te spre faptura mainilor Tale, si iarta tuturor pacatosilor si mie, celui ce am calcat poruncile Tale mai mult decat toti.

Slava... a Treimii:

Si nasterii celei fara de inceput, si purcederii ma inchin: Tatalui, Cel ce a nascut, slavesc pe Fiul cel nascut, laud pe Duhul Sfant, Cel ce straluceste impreuna cu Tatal si cu Fiul.

Si acum... a Nascatoarei:

Nasterii tale celei mai presus de fire ne inchinam, nedespartind slava cea dupa fire a pruncului tau, Nascatoare de Dumnezeu; ca Cel ce este unul dupa fata, se marturiseste indoit dupa fire.

Canonul cel Mare Cantarea a 7-a

Irmosul:

Pacatuit-am, faradelege si nedreptate savarsit-am inaintea Ta; nici am pazit, nici am facut precum ne-ai poruncit noua; dar nu ne parasi pe noi pana in sfarsit, Dumnezeul parintilor (de doua ori).

Pacatuit-am, gresit-am si am calcat porunca Ta; ca intru pacate am fost zamislit, si am adaugat ranilor mele rana. Ci Tu ma miluieste, ca un indurat, Dumnezeul parintilor.

Cele ascunse ale inimii mele, le-am marturisit Tie, Judecatorul meu. Vezi smerenia mea, vezi si necazul meu, si ia aminte acum la judecata mea; si Tu ma miluieste, ca un indurat, Dumnezeul parintilor.

Saul oarecand, daca a pierdut asinele tatalui sau, suflete, degrab a aflat in schimb imparatia; dar pazeste-te sa nu gresesti, alegand mai degraba poftele tale cele dobitocesti, decat imparatia lui Hristos.

David, dumnezeiescul parinte, de a si gresit oarecand indoit, suflete al meu, cu sageata desfraului sagetandu-se, si cu sulita robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri bolesti, din pornirile cele de voia ta.

Impreunat-a David oarecand nelegiuirea cu nelegiuire, ca a amestecat desfraul cu uciderea; dar indata indoita pocainta a aratat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai facut, necaindu-te catre Dumnezeu.

David oarecand a insemnat cantarea, scriind-o ca intr-o icoana, prin care-si mustra fapta ce a lucrat, strigand: Miluieste-ma! Ca Tie unuia am gresit, Dumnezeului tuturor; Insuti ma curateste.

Purtat fiind chivotul in car, cand s-au intors junicile, numai cat s-a atins Zan acela de el, a fost certat de mania lui Dumnezeu. Deci de indrazneala aceluia fugind, suflete, cinsteste bine cele dumnezeiesti.

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat impotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele intinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatalui sau; dar si tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi si iubitoare de placeri.

Supus-ai trupului tau vrednicia ta cea nerobita, si ca alt Ahitofel afland pe vrajmasul, suflete, te-ai plecat dupa sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Insusi Hristos, ca tu sa te mantuiesti cu adevarat.

Solomon cel minunat, cel plin de harul intelepciunii, acesta facand viclesug inaintea lui Dumnezeu oarecand, s-a departat de la El; caruia si tu ti-ai asemanat blestemata ta viata, suflete.

De placerile patimilor sale fiind silit, s-a intinat, vai mie! Iubitorul intelepciunii, iubitor de femei desfranate facandu-se si instrainat de la Dumnezeu; caruia tu, o suflete, ai urmat cu gandul, prin dezmierdari rusinoase.

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatalui sau, ai ravnit, suflete, impreuna si lui Ieroboam, slugii celei prea rele, care s-a viclenit oarecand; dar fugi de asemanarea lor, si striga lui Dumnezeu: Pacatuit-am, miluieste-ma!.

Necuratirilor lui Ahav ai ravnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai facut locas intinaciunilor trupesti si vas urat al patimilor. Dar din adancul tau suspina si spune lui Dumnezeu pacatele tale.

A ars oarecand Ilie pe cei de doua ori cate cincizeci, cand a junghiat si pe proorocii cei de rusine ai Izabelei, spre mustrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemanarea acestor doi si te intareste.

Incuiatu-s-a tie cerul, suflete, si foamete de la Dumnezeu te-a cuprins de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tezviteanul, ca si Ahav oarecand. Ci Sareptencei asemanan-du-te, hraneste sufletul proorocului.

Pacatele lui Manase ti-ai ingramadit cu vointa, suflete, punand ca niste lucruri de scirba patimile si inmultind cele dezgustatoare; dar pocaintei lui ravnind cu caldura, castiga-ti umilinta.

Cad inaintea Ta si aduc Tie, ca niste lacrimi, cuvintele mele: Pacatuit-am, cum a gresit pacatoasa, si am facut faradelege ca nimeni altul pe pamant. Dar fie-Ti mila, Stapane, de faptura Ta si iarasi ma cheama.

Folosit-am rau chipul Tau, si am stricat porunca Ta; toata frumusetea mi s-a intunecat, si cu patimile mi s-a stins faclia, Mantuitorule. Dar milostivindu-Te, da-mi bucurie, precum canta David.

Intoarce-te, caieste-te, descopera cele ascunse; graieste lui Dumnezeu Cel ce stie toate. Tu singur stii, Mantuitorule, cele ascunse ale mele; ci Insuti Tu ma miluieste, precum canta David, dupa mare mila Ta.

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se desteapta. Pentru aceasta ca Iezechia lacrimez pe patul meu, ca sa mi se adauge ani de viata. Dar care Isaia va sa stea pentru tine, suflete? Fara numai Dumnezeul tuturor.

***Stih:* Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Strigand catre Preacurata Maica lui Dumnezeu mai inainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu sila suparatoare, si ai rusinat pe vrajmasul cel ce te-a facut sa cazi in cursa. Ci da-mi acum ajutor in necazuri si mie, robului tau.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Pe Hristos pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pe urma Caruia ai mers, Acesta a aflat pocainta si ti-a daruit-o, ca singur Dumnezeu milostiv; pe Care roaga-L neincetat, sa ne izbaveasca pe noi de patimi si de primejdii.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Pe piatra credintei intareste-ma, cu rugaciunile tale, parinte, ingradindu-ma cu frica cea dumnezeiasca, si ma rog daruieste-mi mie acum pocainta, Andreie; si ma izbaveste de cursa vrajmasilor care ma cauta pe mine.

Slava... a Treimii:

Treime neamestecata, nedespartita, de o fiinta si fire una; lumini si lumina, si trei sfinte, si Unul sfant, este laudata Treimea, Dumnezeu. Lauda si preaslaveste, suflete, viata si vieti, pe Dumnezeul tuturor.

Si acum... a Nascatoarei:

Laudamu-te, bine te cuvantam, inchinamu-ne tie, Nascatoare de Dumnezeu, ca ai nascut pe Unul din Treimea cea nedespartita, pe Unul Fiu si Dumnezeu; si tu insati ne-ai deschis noua celor de pe pamant cele ceresti.

***Si iarasi irmosul:* Gresit-am, faradelege am facut...**

Canonul cel Mare Cantarea a 8-a

Irmosul:

Pe Imparatul slavei, Cel fara inceput, de Care se infricoseaza puterile ceresti, si se cutremura cetele ingerilor, preoti laudati-L, popoare preainaltati-L intru toti vecii .

Ca niste carbuni ai focului celui fara materie, ardeti patimile mele cele impadurite, aprinzand intru mine acum dorul dragostei celei dumnezeiesti, Apostolilor.

Sa cinstim trambitele cele cu glasuri bune ale Cuvantului, prin care au cazut zidurile cele neintarite ale vrajmasului, si s-au intarit zidurile cunostintei de Dumnezeu.

Sfaramati chipurile patimilor sufletului meu, cei ce ati sfaramat capistile si idolii vrajmasului, Apostoli ai Domnului, cei ce sunteti biserici sfintite.

A Nascatoarei:

Incaput-ai pe Cel neincaput din fire; purtat-ai pe Cel ce poarta toate; alaptat-ai, curata, pe Cel ce hraneste faptura, pe Hristos datatorul de viata.

Alta Tricantare

Irmos - acelasi:

Cu mestesugirea cea inalta a Duhului, ati zidit toata Biserica, Apostoli ai lui Hristos; in aceasta binecuvantati pe Hristos in veci.

Trambitand cu trambita dogmelor, au surpat Apostolii toata inselaciunea idoleasca, preainaltand pe Hristos intru toti vecii.

Apostoli ce sunteti buna adunare, pazitori ai lumii, cetateni ceresti, izbaviti-ne din primejdii pe noi, care va laudam pururea.

A Treimii:

Dumnezeiasca stapanie cea intreit insorita si prealuminata, fire de o slava si de un tron, Parinte atoatefacatorule, Fiule si Duhule cel dumnezeiesc, pe Tine Te laud in veci.

A Nascatoarei:

Ca pe un tron cinstit si preainaltat sa laudam neincetat, popoare, pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce singura este dupa nastere maica si fecioara.

Alta Tricantare

Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slavesc ostile ceresti si de El se cutremura heruvimii si serafimii, toata suflarea si zidirea, laudati- L, binecuvantati-L si-L preainaltati intru toti vecii (de doua ori).

Miluieste-ma pe mine cel ce am pacatuit, Mantuitorule, ridica-mi mintea mea spre intoarcere. Primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc; miluieste-ma pe mine cel ce strig: Gresit-am Tie, mantuieste-ma; nelegiuit-am, miluieste-ma.

Ilie cel ce a fost purtat in car, suindu-se in carul virtutilor, s-a inaltat ca spre ceruri oarecand, mai presus de cele pamantesti; deci la suirea acestuia cugeta, suflete al meu.

Curgerea Iordanului oarecand a stat de o parte si de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de catre Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai invrednicit, din pricina neinfranarii.

Elisei luand oarecand cojocul lui Ilie, a luat de la Domnul har indoit; iar tu, o, suflete al meu, de acest har nu te-ai impartasit, pentru neinfranare.

Somaniteanca oarecand a primit pe cel drept cu gand bun; iar tu, o, suflete, n-ai adus in casa ta nici strain, nici calator. Pentru aceasta tu vei fi lepadat afara din camara, tanguindu-te.

Mintii celei intinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemanat, ticalosule suflete; a carui iubire de argint leapad-o macar la batranete. Fugi de focul gheenei, departandu-te de rautatile tale.

Tu, suflete, lui Ozia ravnind, lepra lui intru tine indoit ai luat-o; ca cele necuvioase cugeti, si cele fara de lege faci; lasa cele ce ai si alearga la pocainta.

De niniviteni ai auzit, suflete, ca s-au pocait catre Dumnezeu cu sac si cu cenusa; acestora n-ai urmat, ci te-ai aratat mai rau decat toti cei ce au gresit mai inainte de lege si dupa lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plans cu tanguire cetatea Sionului si lacrimi a varsat. Urmeaza vietii lui celei plangatoare si te vei mantui.

Iona a fugit in Tars, cunoscand dinainte intoarcerea ninivitenilor; a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentru ca se ferea sa nu minta proorocia lui.

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor in groapa; ai inteles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins prin credinta vapaia cuptorului cea arzatoare.

Pe toti cei din Legea Veche, i-am adus tie, suflete, spre pilda; urmeaza faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor si fugi de pacatele celor vicleni.

Drepte Judecatorule, Mantuitorule, miluieste-ma si ma izbaveste de foc si de groaza ce am a petrece la judecata, dupa dreptate; iarta-ma mai inainte de sfarsit, prin fapte bune si prin pocainta.

Ca talharul strig Tie: pomeneste-ma; ca Petru plang cu amar; iarta-ma, Mantuitorule! strig ca vamesul, lacrimez ca pacatoasa. Primeste-mi tanguirea ca oarecand pe a cananeencii.

Tamaduieste putrejunea smeritului meu suflet, Mantuitorule, Unule, Tamaduitorule. Pune-mi doctorie vindecatoare si untdelemn si vin, lucrurile cele de pocainta, si umilinta cu lacrimi.

Cananeencii si eu urmand, strig: Miluieste-ma, Fiul lui David! Ma ating de poala, ca ceea ce-i curgea sange; plang ca Marta si ca Maria pentru Lazar.

Alabastru cu lacrimi turnand pe capul Tau, Mantuitorule, ca niste mir, strig ca pacatoasa care cerea mila; rugaciune aduc si cer sa iau iertare.

De n-a si pacatuit nimeni ca mine, totusi primeste-ma, Milostive Mantuitorule, si pe mine, care cu frica ma pocaiesc si cu dragoste strig: pacatuit-am Tie Unuia, nelegiuit-am, miluieste-ma.

Milostiveste-Te, Mantuitorule, spre zidirea Ta, si ma cauta ca un pastor pe mine, oaia cea pierduta, si ratacit fiind, rapeste-ma de la lup, si ma fa oaie in pasunea oilor Tale.

Cand vei sedea Judecator ca un milostiv, si vei arata slava Ta cea infricosatoare, Hristoase, o! ce frica va fi atuncea. Cuptorul arzand si toti temandu-se de infricosatoarea judecata a Ta.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminandu-te, te-a dezlegat de intunericul pacatelor; de unde primind tu harul Duhului, lumineaza, Marie, pe cei ce te lauda cu credinta.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Minune noua cu adevarat vazand in tine, maica, dumnezeiescul Zosima s-a spaimantat; ca inger in trup vedea si cu totul de minune s-a umplut, laudand pe Hristos in veci.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Ca cel ce ai indrazneala catre Domnul, Andrei cinstite, lauda Cretei, pe tine te rog: Roaga-te, ca sa aflu acum dezlegare de legatura faradelegii prin rugaciunile tale, ca cel ce esti invatator al pocaintei si marirea cuviosilor.

A Treimii:

Binecuvantam pe Tatal si pe Fiul si pe Sfantul Duh, Dumnezeu.

Parinte, Cel ce esti fara inceput, Fiule, Cel impreuna fara de inceput, Mangaietorule cel bun, Duhule cel drept, Nascatorule al lui Dumnezeu-Cuvantul, Cuvinte al Tatalui celui fara inceput, Duhule cel viu si facator, Treime in Unime, miluieste-ma.

Si acum... a Nascatoarei:

Ca din porfira s-a tesut trupul lui Emmanuel inlauntru in pantecele tau, Preacurata, ceea ce esti porfira intelegatoare; pentru aceasta, Nascatoare de Dumnezeu, cu adevarat pe tine te cinstim.

Sa laudam, bine sa cuvantam si sa ne inchinam Domnului, cantandu-I si preainaltandu-L pe Dansul intru toti vecii.

***Si iarasi irmosul:* Pe Cel pe Care-L slavesc...**

Tricantarea

Canonul cel Mare Cantarea a 9-a

Irmosul:

Cu adevarat, Nascatoare de Dumnezeu te marturisim pe tine, Fecioara curata, cei mantuiti prin tine, cu cetele cele fara de trupuri marindu-te pe tine.

Apostoli, cei ce v-ati aratat izvoare de ape mantuitoare, racoriti sufletul meu cel topit de setea pacatului.

Pe mine cel ce inot in noianul pierzarii si sunt cufundat, mantuieste-ma, Doamne, cu dreapta Ta, ca si pe Petru.

Ca cei ce sunteti sarea invataturi lor celor dulci, uscati putrejunea gandului meu, si alungati intunericul necunostintei.

A Nascatoarei:

Ca una ce ai nascut bucuria, da-mi plangere prin care sa pot afla mangaiere, dumnezeiasca stapana, in ziua ce va sa fie.

Alta Tricantare:

Pe tine, ceea ce esti mijlocitoare intre cer si intre pamant, toate neamurile te fericim; ca trupeste a locuit in tine plinirea Dumnezeirii, Fecioara .

Cu cantari te slavim pe tine, adunare laudata a Apostolilor, ca v-ati aratat lumii luminatori, alungand inselaciunea.

Cu mreaja voastra cea evangheliceasca vanand pesti cuvantatori, Ii aduceti pururea merinde lui Hristos, fericitilor Apostoli.

Aduceti-va aminte de noi, Apostoli, in rugaciunea voastra catre Dumnezeu, ca sa ne izbavim de toata incercarea, rugamu-va noi, care va laudam cu dragoste.

A Treimii:

Pe Tine, Unimea cea in trei Fete, Tata si Fiule si cu Duhul, pe un Dumnezeu de o fiinta laud; pe Treimea cea de o putere si fara inceput.

A Nascatoarei:

Pe tine, Nascatoare de prunc si Fecioara, toate neamurile te fericim, ca cei ce ne-am izbavit prin tine din blestem; ca ai nascut pe Domnul, bucuria noastra.

Alta Tricantare:

Irmosul:

Nasterea zamislirii celei fara de samanta este netalcuita; rodul Maicii celei fara de barbat este nestricat; ca nasterea lui Dumnezeu innoieste firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maica mireasa a lui Dumnezeu, cu dreapta credinta te marim .

Mintea s-a ranit, trupul s-a trandavit, duhul boleste; cuvantul a slabit, viata s-a omorat, sfarsitul este langa usi. Pentru aceasta, ticalosul meu suflet, ce vei face cand va veni Judecatorul sa cerceteze ale tale?

Adusu-ti-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii, si toata Scriptura cea asezata de acela; care iti povesteste tie de cei drepti si de cei nedrepti; din care celor de al doilea, adica celor nedrepti ai urmat, o, suflete, pacatuind lui Dumnezeu, iar nu celor dintai.

Legea a slabit, Evanghelia nu lucreaza si toata Scriptura in tine nu este bagata in seama; profetii au slabit si tot cuvantul Celui Drept. Si ranile tale, o, suflete al meu, s-au inmultit, nefiind doctor care sa te insanatoseze.

Pildele Scripturii celei noi iti aduc tie, ca sa te duca pe tine, suflete, spre umilinta; ravneste dar dreptilor, iar de pacatosi te leapada, si indupleca pe Hristos cu rugaciunile tale, cu postul, cu curatia si cu smerenia.

Hristos S-a facut prunc, impreunandu-Se cu mine prin trup, si toate cate sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afara de pacat, aratandu-ti tie, o, suflete, pilda si chipul smereniei Sale.

Hristos S-a facut om, chemand la pocainta pe talhari si pe desfranate. Suflete, pocaieste-te, ca s-a deschis usa imparatiei acum, si o apuca mai inainte fariseii si vamesii si desfranatii, pocaindu-se.

Hristos pe magi i-a mantuit, pe pastori i-a chemat, multimea pruncilor a facut-o mucenici, pe batranul l-a slavit si pe vaduva cea batrana. Carora n-ai ravnit, suflete, nici faptelor, nici vietii; dar vai tie, cand vei fi judecat!

Postind Domnul patruzeci de zile in pustie, mai pe urma a flamanzit, aratand firea cea omeneasca. Suflete, nu te lenevi; de va navali asupra ta vrajmasul, alunga-l cu rugaciuni si cu postire, departe de la picioarele tale.

Hristos era ispitit, diavolul Il ispitea, aratandu-I pietrele ca sa le faca paini. In munte L-a suit sa vada toate imparatiile lumii intr-o clipita. Teme-te, o, suflete, de inselaciune; trezeste-te, roaga-te in tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfesnicul lui Hristos, glasul celui ce striga a glasuit, predicand pocainta: Irod a savarsit faradelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, sa nu te prinzi in cursele celor fara de lege, ci degrab imbratiseaza pocainta.

In pustie a locuit Inaintemergatorul harului, si Iudeea toata si Samaria auzind, au alergat si si-au marturisit pacatele lor bucuros, botezandu-se; carora tu, suflete, n-ai urmat.

Nunta cinstita este si patul neintinat, ca Hristos amandoua le-a binecuvantat mai inainte, ospatandu-Se trupeste, si in Cana Galileii la nunta apa in vin prefacand, aratand intaia minune, ca tu sa te prefaci, o, suflete.

Hristos a intarit pe slabanogul cel ce si-a ridicat patul, si pe tanarul cel mort l-a inviat, pe fiul vaduvei si pe al sutasului si, samarinencei aratandu-Se, a inchipuit mai inainte tie, suflete, inchinarea in Duh.

Pe ceea ce-i curgea sange a tamaduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leprosi i-a curatit, pe orbi i-a luminat si pe cei schiopi i-a indreptat; pe surzi, pe muti si pe cea garbovita pana la pamant, i-a tamaduit cu cuvantul, ca tu sa te mantuiesti, ticaloase suflete.

Bolile tamaduind, saracilor a bine vestit Hristos-Cuvantul. Pe schiopi i-a vindecat, impreuna cu vamesii a mancat si cu pacatosii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a intors cu atingerea mainii.

Vamesul s-a mantuit si pacatoasa s-a inteleptit; iar fariseul, laudandu-se, s-a osandit. Ca vamesul striga: milostiveste-Te; si pacatoasa: miluieste-ma. Iar fariseul se ingamfa strigand: Dumnezeule, multumescu-Ti, si celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zaheu vames a fost, dar s-a mantuit; si fariseul Simon s-a inselat, si pacatoasa si-a luat dezlegare de iertare, de la Cel ce are puterea a ierta pacatele; careia sirguieste de urmeaza, suflete.

N-ai ravnit pacatoasei, o, ticalosul meu suflet, care luand alabastru cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului, si cu parul le-a sters. Caci i-a rupt zapisul pacatelor ei cele de demult.

Cetatile carora le-a dat Hristos bunavestire, stii, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pilda, sa nu te faci ca acelea; pe care asemanandu-le Stapanul cu Sodoma, pana la iad le-a osandit.

Sa nu te arati, o, suflete al meu, mai rau pentru deznadajduire, auzind credinta cananeencei, pentru care cu cuvantul lui Dumnezeu s-a tamaduit fiica ei. Striga din adancul inimii, ca si aceea lui Hristos: Fiul lui David, mantuieste-ma si pe mine.

Milostiveste-Te, mantuieste-ma, Fiul lui David, miluieste-ma, Cel ce ai tamaduit cu cuvantul Tau pe cei indraciti, si glasul cel milostiv, ca si talharului, graieste-mi: Amin zic tie, cu Mine vei fi in rai, cand voi veni intru slava Mea.

Un talhar Te-a hulit; un talhar ca Dumnezeu Te-a cunoscut. Ca amandoi impreuna pe cruce erau spanzurati. Dar, o, mult-Indurate! Ca si talharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi si mie usa slavitei Tale imparatii.

Faptura s-a mahnit vazandu-Te rastignit; muntii si pietrele de frica s-au despicat, pamantul s-a cutremurat si iadul s-a golit; si s-a intunecat lumina zilei, vazandu-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Roade vrednice de pocainta nu cere de la mine; ca taria mea intru mine a lipsit. Daruieste-mi inima pururea umilita, si saracie duhovniceasca; ca sa-Ti aduc acestea ca o jertfa primita, Unule, Mantuitorule.

Judecatorul meu si cunoscatorule, Cel ce va sa vii iarasi cu ingerii sa judeci lumea toata; atunci vazandu-ma cu ochiul Tau cel bland, sa Te milostivesti si sa ma miluiesti, Iisuse, pe mine care am gresit mai mult decat toata firea omeneasca.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Toate cetele ingeresti si adunarile omenesti le-ai uimit cu viata ta cea minunata; ca cei fara de trup vietuind si firea covarsind; pentru care ca si cum ai fi fost fara materie, te-ai suit cu picioarele pe apa, Marie, si Iordanul ai trecut.

***Stih*: Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Fa milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudam pe tine, Cuvioasa Maica, sa ne izbaveasca de rautati si de necazurile care ne impresoara. Ca izbavindu-ne din incercari, sa marim neincetat pe Domnul, Cel ce te-a slavit pe tine.

***Stih*: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Andrei cinstite si Parinte de trei ori fericite, pastorul Cretei, nu inceta rugandu-te pentru cei ce te lauda, ca sa ne izbavim de toata mania, necazul si stricaciunea, si de greseale de neinchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credinta.

Slava... a Treimii:

Treime de o fiinta, Unime in trei ipostasuri, pe Tine Te laudam; pe Tatal slavind, pe Fiul slavind si Duhului inchinandu-ne, unui Dumnezeu intr-o fire cu adevarat; viata si vieti, imparatiei celei fara de sfarsit.

Si acum... a Nascatoarei:

Cetatea ta pazeste-o, Preacurata Nascatoare de Dumnezeu; ca in tine aceasta cu credinta imparatind, in tine se si intareste, si prin tine biruind, infrange toata incercarea, dezarmeaza pe vrajmasi si indrepteaza pe supusii ei.

***Si iarasi irmosul:* Nasterea zamislirii celei...**